Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ, ΒΕΒΑΙΑ, ΣΧΟΛΙΑ Η ΕΙΔΗΣΗ ΠΟΥ ΜΕΤΕΔΩΣΕ ΤΟ ΑΠΕ-ΜΠΕ, ΣΤΙΣ 22/5/2008 :
ΗΠΑ-Δεν θα μπορούμε να πάρουμε μέρος σε ειρηνευτικές αποστολές και επιχειρήσεις αρωγής, αν απαγορευτούν οι βόμβες διασποράς, προειδοποιεί η Ουάσινγκτον

ΑΘΗΝΑ, 20 ΜΑΗ 2008 - τεύχος 308

PEDRO ANTONIO MARIN - MANUEL MARULANDA VELEZ
1930 - 2008 (;;;)

Από το 1948 (μετά την καταστολή της εξέγερσης του Bogotazo), 18χρονος, υποχρεώνεται να βγει στο αντάρτικο για να γλυτώσει την ελευθερία και την ζωή του απ' τις δολοφονικές επιθέσεις του φασιστικού καθεστώτος που υποστηριζόταν απ' τους μεγαλοϊδιοκτήτες γης και, βέβαια, από τις ΗΠΑ. Σύντομα απογοητεύεται απ' τις φιλελεύθερες-αστικο-sosual-δημοκρατικές ιδέες, καταλαβαίνοντας πως δεν αντιπροσωπεύουν παρά το «άλλο» προσωπείο της ίδιας κτηνώδους καταπίεσης.

Ο Pedro Antonio, φεύγει λοιπόν απ' την πρωτεύουσα Bogota (όπου βρσκόταν και δούλευε σκληρά απ' την ηλικία των 13 ετών, όταν η φτώχεια κι η εξαθλίωση τον ανάγκασαν να εγκαταλείψει το πατρικό του καλύβι στην Genova του Quindio) κι ενώνεται με τους εξεγερμένους αγρότες του κολομβιανού νότου. Εκεί, τον καιρό εκείνο, αναπτύσσεται ένα κίνημα «αγροτο-κομμουνιστικό» (νεομαρξιστικός όρος, χρησιμοποιούμενος για να μην αναφέρονται η Μαχνοβτσίνα και οι Αναρχικές Κολλεκτίβες), το οποίο φουντώνει και οδηγεί στην «Ανεξάρτητη Δημοκρατία της Marquetalia», η οποία διεκδικεί την αυτονομία της από το κεντρικό κολομβιανό κράτος, πιστεύοντας πως το φιλελεύθερο κόμμα θα δείξει, αν όχι ενεργή συμπαράσταση, τουλάχιστον ανοχή.

Ο Pedro Antonio διακρίνεται γρήγορα για τις πργανωτικές και τις πολεμικές του ικανότητες. Οι σύντροφοί του τον αποκαλούν Tirofijo (Εύστοχη Βολή) και μ' αυτό το πολεμικό ψευδώνυμο γίνεται θρύλος και τραγούδι σ' όλη την χώρα. Ενώ πολλοί σπεύδουν να καταθέσουν τα όπλα προκειμένου να επωφεληθούν από την αμνηστία που προσφέρει ο δικτάτορας Rojas Pinilla, ο Tirofijo παραμένει απροσκύνητος, συνεχίζοντας τον αγώνα για την αγροτική και κοινωνική μεταρρύθμιση. Φυσικά, απομακρύνεται όλο και περισσότερο απ' τις ιδέες και την γραμμή του φιλελευθέρου κόμματος.

Η οριστική ρήξη του με τους Φιλελευθέρους επέρχεται το 1958, με το τέλος του 10ετούς εμφυλίου πολέμου μεταξύ Συντηρητικών και Φιλελευθέρων (άρχισε στις 9 Απρίλη του 1998, όταν - προφανώς με εντολή της Washington - δολοφονήθηκε ο ηγέτης των τελευταίων Jorge Eliecer Qaitan), που έμεινε στην ιστορία της χώρας ως η Εποχή της Βίας (La Violencia). Η Εποχή της Βίας, λοιπόν, τελειώνει - πάντα με τις οδηγίες των ΗΠΑ - μ' έναν συμβιβασμό μεταξύ των εμπολέμων και με τον σχηματισμό μιας κοινής κυβέρνησης : της κυβέρνησης του Εθνικού Μετώπου (Frente Nacional). Στο όνομα των συμφερόντων του βορειοαμερικάνικου ιμπεριαλισμού και των συνοδοιπόρων του ντόπιων τσιφλικάδων, κάθε σκέψη για αναδασμό, εθνικοποίηση των ντόπιων πλουτοπαραγωγικών πόρων, παaραχώρηση δικαιωμάτων στους αγρότες και στους εργάτες, θεωρείται «εθνική προδοσία».

Όλη σχεδόν η Κολομβία γονατίζει μπροστά στην συντριπτική υπεροπλία των - άριστα εξοπλισμένων και καθοδηγούμενων από τις ΗΠΑ - εθνικών ενόπλων δυνάμεων και σωμάτων ασφαλείας που επικουρούνται απ' τα πολυάριθμα τάγματα θανάτου που οργανώνουν οι μεγαλοκτηματίες. Όλη, σχεδόν... Όχι όμως κι η Marquetalia, η «ανεξάρτητη» αγροτική δημοκρατία - κοοπερατίβα του νότου, την οποία υπερασπίζονται με αυτοθυσία και απελπισμένα οι αντάρτες της. Την ίδια χρονιά, ωστόσο, ένα γεγονός παγκόσμιας σημασίας έρχεται να τονώσει το ηθκό τους : η Επανάσταση πετυχαίνει στην Κούβα !

Η Marquetalia κατορθώνει έτσι να αντισταθεί 6 ολόκληρα χρόνια ! Δεν υποκύπτει παρά το 1964, όταν τα βομβαρδιστικά της πολεμικής αεροπορίας της Κολομβίας την ισοπεδώνουν μαζί με τους κατοίκους της κι όταν 250.000 «άντρες» του κολομβινού στρατού, υπό την καθοδήγηση ΗΠΑτζήδων ειδικών του αντι-ανταρτοπολέμου, εισβάλλουν στην περιοχή, πυροβολώντας ό,τι εξακολουθεί να κινείται. Η κολομβιανή κυβέρνηση ανακοινώνει ότι μεταξύ των ανταρτών, που έχουν σκοτωθεί, «περιλαμβάνεται και ο Tirofijo».

Πρόκειται για τον «ΠΡΩΤΟ ΘΑΝΑΤΟ» του που ανακοινώνει το κράτος. Ο Tirofijo, ωστόσο, δεν έχει σκοτωθεί. Μαζί με άλλους αντάρτες καταφεύγει στην πυκνή ζούγκλα που καλύπτει τα βουνά της Νότιας Κολομβίας. Εκεί ιδρύουν, την ίδια χρονιά τις FARC, τις FUERZAS ARMADAS REVOLUCIONARIAS de COLOMBIA, τις ΕΝΟΠΛΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ της ΚΟΛΟΜΒΙΑΣ. Πολύ γρήγορα, ο Tirofijo αναδεικνύεται γενικός διοικητής των FARC, με το νέο του πολεμικό όνομα : MANUEL MARULANDA.

Κι ενώ το άλλο κολομβιανό αντάρτικο, ο ELN (EJERCITO de LIBERACION NACIONAL - ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ, κεντρο-αριστερής απόχρωσης) διαλύεται σύντομα, παρά τον ηρωισμό των μαχητών του (ποιός μπορεί να ξεχάσει τον CAMILO TORRES, τον ανταρτόπαπα που σκοτώθηκε πολεμώντας στις 15 Φλεβάρη του 1966), οι FARC κατόρθωσαν να πυκνώσουν τις γραμμές τους, να επεκτείνουν τον χώρο της δράσης τους σε όλη την χώρα και να αποκρούουν μέχρ σήμερα, νικηφόρα, τις λυσσαλέες εναντίον τους επιθέσεις, όχι μόνο των κολομβιανών κυβερνητικών και οαραστρατιωτικών δυνάμεων, αλλά ακόμη και των ειδικών δυνάμεων των ΗΠΑ.

Ακολούθησαν κι άλλοι «θάνατοι» του Marulanda. Το 1970... Το 1995... Το 2004... Κάθε φορά οι κυβερνητικοί ευσεβείς πόθοι διαψεύδονταν κι οι εμπνευστές κι εκφραστές τους ρεζιλεύονταν κατά τον χειρότερο τρόπο.

Σύμφωνα με τις κολομβιανές υπηρεσίες πληροφοριών, πάντως, στοιχεία που βρέθηκαν στους υπολογιστές του Raul Reyes (θεωρουμένου «υπαρχηγού» των FARC, ο οποίος σκοτώθηκε κατά την αεροπορική επιδρομή της κολομβιανής αεροπορίας στο Εκουαδόρ - βλ. επόμενη σελίδα), ο Marulanda «τον Δεκέμβρη του 2007 ήταν ζωντανός και ενεργός». Έτσι, ο τελευταίος θάνατός του, που αναφέρθηκε στις 24 Μάη σε συνέντευξη του Κολομβιανού υπουργού άμυνας, Santos, στο περιοδικό Semana, και επιβεβαιώθηκε την επόμενη μέρα με βίντεο που έστειλε η γραμματεία των FARC στον τηλεοπτικό σταθμό TELESUR, δεν αποκλείεται ν' αποδειχθεί και πάλι ΨΕΥΔΗΣ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΓΗΣ, ΓΙΑ ΜΑΣ,
Ο, ΤΙ ΚΙ ΑΝ ΕΧΕΙ ΣΥΜΒΕΙ, **Ο MANUEL MARULANDA ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΣ !!!**

ΕΠΕΙΓΟΝ : ΤΥΜΠΑΝΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΗΝ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

1/3/2008 : Με το πρόσχημα της «πάταξης της τρομοκρατίας», η πολεμική αεροπορία της Κολομβίας βομβαρδίζει «στρατόπεδο των FARC» στο έδαφος του Εκουαδόρ (Ισημερινού). Σύμφωνα με τον Κολομβιανό υπουργό άμυνας, Santos, «σκοτώνεται ο Raul Reyes, δεύτερος στην ιεραρχία των FARC και κατάσχονται φορητοί υπολογιστές με πλήθπς στοιχείων για ργν δράση των ανταρτών. Η κυβέρνηση του Εκουαδόρ καταγγέλλει έντονα την κολομβιανή εισβολή, καθώς και τις ΗΠΑ, που σχεδίασαν την επιχείρηση με στόχο την ανατροπή της αριστερής κυβέρνησης του προέδρου Correa. Η Βενεζουέλα θέτει σε ετοιμότητα τις ένοπλες δυνάμεις της. Η κατάσταση «μυρίζει μπαρούτι», αλλά σύντομα φαίνεται να εκτονώνεται, με την παρέμβαση του Οργανισμού Αμερικανικών Κρατών.

24/4/2008 : Το Πολεμικό Ναυτικό των ΗΠΑ ανακοινώνει την «ανασύσταση» του 4ου Στόλου. Σύμφωνα με την ανακοίνωση, στον 4ο Στόλο εντάσσονται οι ναυτικές δυνάμεις που «επισειρούν στην περιοχή της Καραϊβικής, της Κεντρικής και της Νότιας Αμερικής». **Κίνηση, οπωσδήποτε ανησυχητική, αν σκεφτεί κανείς τις χώρες που βρίσκονται εκεί (ΚΟΥΒΑ, ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ, ΒΟΛΙΒΙΑ, ΕΚΟΥΑΔΟΡ, ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ, ΕΛ ΣΑΛΒΑΔΟΡ...), τον φυσικό τους πλούτο και, βέβαια, την πολιτική της μη-υποταγής τους στις θελήσεις της Washington.** Επί κεφαλής του νέου Στόλου τοποθετείται ο αντιναύαρχος Joseph D. Kernan, μέχρι τώρα επί κεφαλής της «Ναυτικής Διοίκησης Ειδικού Πολέμου» (Naval Special Warfare Command). Όπως εύκολα μπορεί κανείς να καταλάβει, **ο διοικητής του 4ου Στόλου προέρχεται από τις ειδικές δυνάμεις του Πολεμικού Ναυτικού των ΗΠΑ και, βέβαια, η σχετική εμπειρία του έπαιξε σημαντικό ρόλο στην επιλογή του. Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά η ανακοίνωση, ο Kernan είναι ο πρώτος αντιναύρχος που προέρχεται από τους SEAL** (Sea, Air and Land, όπως αποκαλούνται οι καταδρομικές δυνάμεις του ναυτικού των ΗΠΑ. Σύμφωνα με την ανακοίνωση, ο 4ος Στόλος θα είναι έτοιμος για επιχειρησιακή δράση την 1η Ιουλίου.

4/5/2008 : Με βία και νοθεία, η δεξιά αντιπολίτευση της Βολιβίας προσοπαθεί να ανατρέψει τον πρόεδρο Evo Morales, οργανώνοντας δημοψηφίσματα, **όχι για την αυτονόμηση κάποιων περιοχών της χώρας (όπως προβλέπει το σύνταγμα), αλλά για την... απόσπαση και την ανακήρυξη της «ανεξαρτησίας» τους, όπως αποκαλούν την προσάρτησή τους στα συμφέροντα των ΗΠΑ.**

16/5/2008 : Η ΕΙΔΗΣΗ δεν πέρασε ούτε στα ψιλά των ελληνικών εφημερίδων... Φαίνεται πως μόνο εμείς την θεωρούμε σοβαρή. Ίσως να φταίει ο αντι-ιμπεριαλισμός μας... **Κι όμως, στις 16 Μάη, 60 περίπου στρατιώτες της Κολομβίας (της οποίας ο πρόεδρος Uribe είναι ο δουλικότερος υπηρέτης των συμφερόντων της Washington στην περιοχή της Καραϊβικής και της Κεντρικής & Νότιας Αμερικής) ΕΙΣΕΒΑΛΑΝ (σε βάθος ενός χιλιομέτρου) ΣΤΟ ΕΔΑΦΟΣ ΤΗΣ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑΣ, ΚΑΤΑΔΙΩΚΟΝΤΑΣ - ΔΗΘΕΝ - ΑΝΤΑΡΤΕΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΚΟΛΟΜΒΙΑΣ (FARC - FUERZAS ARMADAS REVOLUCIONARIAS DE COLOMBIA). Τράπηκαν σε φυγή όταν τους σταμάτησαν οι Βενεζολάνοι συνοριακοί φρουροί. Η κυβέρνηση της Βενεζουέλας κατήγγειλε το «επεισόδιο» στους διεθνείς οργανισμούς, ενώ ο Κολομβιανός υπουργός άμυνας, Juan Manuel Santos, «διέψευσε» το γεγονός. Η Βενεζουέλα, απ' την μεριά της, δηλώνει πως «διαθέτει αποδεικτικό υλικό - φωτογραφίες, βίντεο - το οποίο επιφυλάσσεται να παρουσιάσει, όταν κρίνει την στιγμή κατάλληλη».** Μια μέρα νωρίτερα, στις 15/5, ο πρόεδρος της χώρας, Hugo Chavez, κατήγγειλε πως **η δεξιά αντιπολί-τευση προσπαθεί να προσεγγίσει κάποιους αξιωματικούς των ενόπλων δυνάμεων, προκειμένου να οργανώσει πραξικόπημα, όπως εκείνο της 11 Απρίλη του 2002, για να ανακόψει την πορεία της «σοσιαλιστικής επανάστασης».** Και διευκρίνισε ότι **πίσω απ' την δεξιά αντιπολίτευση, κρύβονται οι μυστικές υπηρεσίες κι η κυβέρνηση των ΗΠΑ.**

19/5/2008 : **Πολεμικό αεροσκάφος των ΗΠΑ παραβιάζει απροειδοποίητα τον εναέριο χώρο της Βενεζουέλας και αναχαιτίζεται από βενεζολάνικα καταδιωκτικά.** Η κυβέρνηση του Caracas διαμαρ-τύρεται έντονα και ο πρόεδρος Chavez δηλώνει πως «πρόκειται για εσκεμμένη ενέργαια των ΗΠΑνθρώπων, οι οποίοι θέλουν να δουν αν η Βενεζουέλα έχει δυνατότητες να αντιδράσει στην περίπυωση εισβολής».

22/5/2008 : Ο υπουργός εξωτερικών της Κούβας, Felipe Perez Roque, καταγγέλλει (για πολλοστή φορά) πως οι ΗΠΑ χρηματοδοτούν - μέσω των ανά τον κόσμο διπλωματών τους - μισθοφόρους (φυγάδες απ' την Κούβα) προκειμένου να προβούν σε τρομοκρατικές ενέργειες κατά της χώρας του

25/5/2008 : Η Γραμματεία του Γενικού Επιτελείου των FARC ανακοινώνει τον θάνατο του ηγέτη της, Manuel Marulanda Velez, από ανακοπή της καρδιάς. Η γραπτή ανακοίνωση συνοδεύεται και από βίντεο με στιγμιότυπα από την μακρόχρονη αντάρτικη δράση του. Το βίντεο προβάλλεται απ' όλους τους τηλεο-πτικούς σταθμούς που αποτελούν το δίκτυο της TELESUR. (Απ' αυτό το βίντεο προέρχονται και οι φωτογραφίες του σημερινού μας πρωτοσέλιδου).

0529-29/5/2008 : Η κυβέρνηση της Βενεζουέλας προχωρεί σε **«βαθειές αλλαγές στον τομέα των υπηρεσιών ασφαλείας της** (κατασκοπεία - αντικατασκοπεία) **καθώς και στην ίδρυση πανεπιστημιακής σχολής για την εκπαίδευση των στελεχών αυτών των υπηρεσιών». Μιλώντας στο ραδιόφωνο του πρακτορείου Agencia Bolivariana de Noticias, ο υπουργός δικαιοσύνης, Chacin, διευκρινίζει πως «οι αλλαγές είναι απαραίτητες, προκειμένου να εμποδιστεί η δράση πρακτόρων των ΗΠΑ στην χώρα».**

όψεις και απόψεις όψεις και απόψεις όψεις και απόψεις όψεις και απόψεις

Η οικονομία της αγοράς δεν λειτουργεί καθόλου καλά. Η κρίση με τα στεγαστικά δάνεια, που έπληξε τις μεγάλες τράπεζες στις ΗΠΑ και την Δ. Ευρώπη, αποδεικνύει με τον καλύτερο τρόπο αυτό το γεγονός. Σε χώρες με ισχυρή παράδοση στην οικονομία της «ελεύθερης» αγοράς, όπως η Μ. Βρετανία και οι ΗΠΑ, το αστικό κράτος υποχρεώθηκε να κάνει αποφασιστικές παρεμβάσεις, για να σώσει μεγάλες τράπεζες από την καταστροφή, δείχνοντας μ' αυτό τον τρόπο πως το οικονομικό μοντέλο, που σήμερα κυριαρχεί στον πλανήτη, κάθε άλλο παρά βιώσιμο είναι, τουλάχιστον σε μακρο-ιστορική κλίμακα. Το παράδειγμα της Τράπεζας της Αγγλίας, που παρενέβη για την σωτηρία της Northern Bank - της πέμπτης μεγαλύτερης στεγαστικής τράπεζας της Βρετανίας - καθώς και αυτό της Stearns Bank στις ΗΠΑ αποδεικνύουν του λόγου το αληθές

Ο Σαρκοζί στοχεύει στην δημιουργία μιας Ευρωμεσογειακής Ένωσης, στην οποία ο κύριος λόγος θα ανήκει στην Γαλλία, ενώ θα συμμετέχουν και ορισμένες πρώην αποικίες της. Το αποικιακό αυτό παρελθόν σε σύγχρονη εκδοχή προκαλεί την δυσαρέσκεια του Βερολίνου και δείχνει, για άλλη μια φορά την ουτοπία της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης, ιδίως στο ιμπεριαλιστικό στάδιο της ανθρωπότητας.

Επίσκεψη Καραμανλή στην Μόσχα. Στόχος, η προσέγγιση του ρωσσικού ιμπεριαλισμού και η αναβάθμιση του ελληνικού καπιταλισμού στη Ν.Α. Ευρώπι. Τίποτε θετικό για τους εργαζόμενους από την εμπλοκή στον αμερικανο-ρωσσικό ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό για την διανομή των σφαιρών επιρροής, με στόχο την καλύτερη μεταφορά των ενεργειακών πόρων.

Ο Μπερλουσκόνι νίκησε στην Ιταλία και η παράταξή του κέρδισε τον δήμο της Ρώμης *(και, μάλιστα, με τον γαμπρό του Pino Rauti, του κολλητού του χουντικού Γιάννη Λαδά και του τεταρταυγουστιανού Κώστα Πλεύρη).* Πολύ σωστά ! Οι Ιταλοί προτιμούν το αυθεντικό από την απομίμηση που ακούει στο όνομα Βελτρόνι.

μίλησε κανείς για πρακτοριλίκια ;

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΙΩΡΓΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ, ΜΠΟΡΙΣ ΤΑΝΤΙΤΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ.
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 37 10680 ΑΘΗΝΑ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΛ. (210)3665414-5 FAX: (210)3665420 e-mail : pressoffice@pasok.gr
Αθήνα, 14 Μαΐου 2008
Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, Γιώργος Α. Παπανδρέου, απέστειλε την ακόλουθη συγχαρητήρια επιστολή προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Σερβίας, Μπόρις Τάντιτς, για την νίκη του κόμματός του στις πρόσφατες εθνικές εκλογές:
Α.Ε. Κον Μπόρις Τάντιτς, Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Σερβίας.
Αγαπητέ Μπόρις, Επίτρεψέ μου να σου εκφράσω τα εγκάρδια συγχαρητήριά μου για τη νίκη του κόμματός σου στις πρόσφατες εθνικές εκλογές. Ο λαός της Σερβίας έκανε ξεκάθαρες τις προθέσεις του, επιλέγοντας να επιβεβαιώσει την υποστήριξή του σ' ένα φιλόδοξο, προοδευτικό, κοινωνικά υπεύθυνο κυβερνητικό πρόγραμμα, το οποίο στοχεύει να φέρει τη Σερβία πιο κοντά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
Το αποτέλεσμα αυτών των εκλογών και η δημοκρατική έκφραση της κοινής γνώμης, είναι ιδιαιτέρως σημαντικά, δεδομένου ότι η Σερβία βρίσκεται σε μία ιστορική μεταβατική περίοδο και αντιμετωπίζει μία σειρά από κρίσιμες προκλήσεις.
Επικροτώ την απόφαση του Σερβικού λαού να εκφράσει την εμπιστοσύνη του σ' εσάς και το φιλοευρωπαϊκό, φιλειρηνικό όραμα που έχετε για τη Σερβία και την περιοχή. Η προσωπική πολιτική σου ιστορία αποτελεί απόδειξη της αφοσίωσής σου στα ιδανικά της δημοκρατίας, της ειρήνης και της δικαιοσύνης για τη χώρα σου αλλά και ολόκληρο τον κόσμο.
Όπως ξέρεις, μοιράζομαι το όραμα σας και θέλω να επιβεβαιώσω την υποστήριξή μου στην προσπάθειά σας να φέρετε τη Σερβία πιο κοντά στην Ευρώπη. Είμαστε στο πλευρό σας σε όλες τις προσπάθειές σας, σαν ηγέτες των Βαλκανίων, σύντροφοι και φίλοι.
Η πρόσφατη υπογραφή του Συμφώνου Σταθεροποίησης και Σύνδεσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν μια επιτυχία ύψιστης σημασίας για τη Σερβία, η οποία επετεύχθη υπό την ηγεσία σου. Δεν μπορώ παρά να επαναλάβω, για άλλη μία φορά, την ειλικρινή μου επιθυμία να συνεχίσουμε να συνεργαζόμαστε, για να επιτύχουμε τον στόχο της χαρτογράφησης μιας πορείας προς την ειρηνική ενσωμάτωση των Βαλκανίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σύντομα να δούμε τη Σερβία ως πλήρες κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
Προσβλέπω να σε συναντήσω στην Αθήνα, κατά το XXIII Συνέδριο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς.
Με φιλικούς χαιρετισμούς, Γιώργος Α. Παπανδρέου
Πρόεδρος του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος - Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς

ΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ - ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ

Μια προσέγγιση στο θέμα - πριν 45 χρόνια - από τον ελληνικό στρατό

(συνέχεια απ' το τεύχος 306, 21/4/2008)

(5) ἀπασχόλησις ἐχθρικῶν τμημάτων διὰ συνοδείαν φαλάγγων, ἀσφάλειαν ὁδῶν—τεχνικῶν ἔργων.

β. *Ἔδαφος–Δρομολόγια.* Ἡ θέσις προσβολῆς μιᾶς φάλαγγος δέον νὰ πληροῖ τοὺς κάτωθι ὅρους:

(1) νὰ μὴν ἐπιτρέπῃ ταχεῖαν κίνησιν τῆς φάλαγγος (ἀπότομος στροφή, ἀνωφέρειαι, κατωφέρειαι, ἀπόκρυμνα ὁδικὰ κράσπεδα),

(2) νὰ ὑφίστανται κατάλληλα ἐρείσματα ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ ὑπερκείμενα ταύτης (ὁδὸς ἐν ἐκχώσει),

(3) νὰ ἔχῃ σχετικὴν κάλυψιν, δι' εὐκολίαν προσεγγίσεως καὶ παραμονῆς ἐνεδρευτικῶς,

(4) νὰ εὑρίσκεται μακρὰν κατῳκημένων τόπων καὶ σταθμευουσῶν ἐχθρικῶν Μονάδων,

(5) νὰ παρέχῃ δρομολόγια προσεγγίσεως καὶ διαφυγῆς πρὸς Χ.Α.,

(6) Νὰ προσφέρεται διὰ τοποθέτησιν ναρκῶν (χωματόδρομος— ἡμικατεστραμμένον ὁδόστρωμα).

γ. *Συγκρότησις τμήματος διὰ προσβολήν.* Εἷς λόχος βασικῶς συγκροτεῖ τὰ κάτωθι ἐπὶ μέρους τμήματα διὰ προσβολὴν φάλαγγος:

(1) τμῆμα μπαζουκιστῶν–ναρκοθετῶν,

(2) » ἐφόδου–κρούσεως,

(3) » λεηλασίας καὶ μεταφορᾶς ἐφοδίων (ἐὰν ἐκ τῆς ἀποστολῆς προβλέπεται τοιαύτη ἐνέργεια),

(4) τμῆμα ὑποστηρίξεως,

(5) τμῆμα ἀποκοπῶν,

(6) τμῆμα παρενοχλήσεως (ἐφ' ὅσον ἀπαιτεῖται συνεπείᾳ ἐχθρικῆς διατάξεως),

(7) τμῆμα καταστροφῶν–ἐμπρησμοῦ ὀχημάτων.

δ. *Μηχανισμὸς προσβολῆς.* Πρὸ τῆς προσβολῆς δέον νὰ προηγηθῇ λεπτομερὴς ἀναγνώρισις καθ' ἣν καθορίζονται τὰ κάτωθι:

(1) θέσεις ἐγκαταστάσεως τῶν ἐπὶ μέρους τμημάτων,

(2) δρομολόγια προσεγγίσεως καὶ διαφυγῆς,

(3) συνθηματικὸν προσβολῆς,

(4) » ἀποχωρήσεως,

(5) σειρὰ ἀποχωρήσεως.

(6) χῶροι συγκεντρώσεως,

(7) ἐνέργειαι εἰς περίπτωσιν ἀποκαλύψεως καὶ ἐμπλοκῆς εἰς ἀγῶνα.

Βάσει πληροφοριῶν εἶναι γνωστὴ ἡ ὥρα διελεύσεως τῆς φάλαγγος ἐκ τῆς θέσεως προσβολῆς, καθὼς καὶ ὁ ἀριθμὸς ὀχημάτων ἐξ ὧν ἀποτελεῖται.

Ἐπιδιώκεται ἐν ἀρχῇ ἡ στάθμευσις τῆς φάλαγγος δι' ἀκινητοποιήσεως τοῦ πρώτου ὀχήματος δι' ἀθορύβου κωλύματος ἢ ἐπεισοδίου (πτῶσις δένδρου κ.λ.π.), ἵνα περιορισθῇ τὸ μῆκος τῆς φάλαγγος καὶ ἐγκλωβισθῇ αὕτη εἰς μειονεκτικὸν χῶρον. Προσβάλλεται τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον ὄχημα διὰ μπαζοῦκας ἵνα καταστῇ ἀδύνατος ἡ διαφυγὴ τῶν λοιπῶν ὀχημάτων. Εὐθὺς μετὰ τὴν βολὴν ἐκδηλοῦνται καταιγιστικὰ πυρά, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ πλήρης σύγχυσις. Ἐπακολουθεῖ λεηλασία, ἐμπρησμὸς ὀχημάτων, ἀποχώρησις.

ε. Ἡ ὅλη ἐπιτυχία προσβολῆς φάλαγγος βασίζεται οὐχὶ εἰς τὴν ὑπεροχὴν δυνάμεως καὶ μέσων, ἀλλὰ εἰς τὸν πλήρη αἰφνιδιασμὸν τοῦ ἀντιπάλου, ἐπιτυγχανομένου διὰ τῆς μυστικότητος τῶν ἀναγνωρίσεων καὶ προπαρασκευῶν, διὰ πλήρους ἀφανείας κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ τῆς κεραυνοβόλου δράσεως ἐν τῇ ἐκτελέσει.

(συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα)

XIV.—ΜΑΘΗΜΑ 11ον
ΠΡΟΣΒΟΛΗ - ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

1. Κατηγορία τεχνικῶν ἔργων :

α. Ὀδικαὶ–σιδηροδρομικαὶ γέφυραι.
β. Σήραγγες σιδηροδρομικοῦ δικτύου.
γ. Σιδηρ. Σταθμοὶ–δεξαμεναὶ ὕδατος–διακλαδώσεις.
δ. Ἐχωματώσεις–ἐπιχωματώσεις ὁδῶν.
ε. Ἐργοστάσια παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.
στ. Πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεις χρησιμοποιούμεναι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

2. Ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα :

α. Ἐπιβράδυνσις καὶ διακοπὴ ἐχθρικῶν ἀνεφοδιασμῶν.
β. Παρεμπόδισις ἐχθρικῶν κινήσεων πρὸς τὴν γραμμὴν τοῦ μετώπου.
γ. Δημιουργία φθορῶν καὶ ἀπωλειῶν εἰς ἐχθρικὸν προσωπικὸν καὶ ὑλικόν.
δ. Ἀπασχόλησις ἐχθρικῶν τμημάτων διὰ φύλαξιν τῶν τεχνικῶν ἔργων.
ε. Ἀπασχόλησις τεχνικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐχθροῦ διὰ κατασκευάς.
στ. Καταπόνησις καὶ δημιουργία ἀβεβαιότητος καὶ πανικοῦ εἰς τὰ ἐχθρικὰ τμήματα.
ζ. Ἐξύψωσις τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ δι' ἐνεργητικῆς δραστηριότητος.

3. Τρόποι δράσεως :

α. Οἱαδήποτε ἐπιχείρησις καταστροφῆς τεχνικοῦ ἔργου ἐκτελεῖται κατὰ τὴν νύκτα, δι' ἐκμεταλλεύσεως τοῦ σκότους, τῆς ἀφανείας καὶ τοῦ οὕτω δημιουργουμένου αἰφνιδιασμοῦ.

β. Διὰ τὴν προσβολὴν καὶ καταστροφὴν ἑνὸς τεχνικοῦ ἔργου ἀπαιτοῦνται αἱ κάτωθι πληροφορίαι :
(1) φύσις καὶ θέσις τεχνικοῦ ἔργου,
(2) τεχνικαὶ πληροφορίαι κατασκευῆς του,
(ε) δύναμις–διάταξις ἐχθρικῆς φρουρᾶς,
(4) ἐχθρικαὶ συνήθειαι,
(5) ἀκριβὴς θέσις σκοπῶν, ναρκοπεδίων, συρματοπλεγμάτων, φωτοπαγίδων,
(6) δύναμις-διάταξις ἐχθρικῶν γειτονικῶν Μονάδων.

Διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω ἐπιβάλλεται σχολαστικὴ συλλογὴ πληροφοριῶν καὶ συνεχεῖς ἀναγνωρίσεις, ἡμέρας καὶ νυκτός, μέχρι τῆς ὥρας προσβολῆς.

4. Στάδια ἐπιχειρήσεως :

α. Κατάστρωσις σχεδίου ἐπιχειρήσεως–προπαρασκευή.
β. Ἐκτέλεσις λεπτομερῶν ἀναγνωρίσεων, ἡμέρας καὶ νυκτός, τοὐλάχιστον ἑνὸς πλήρους εἰκοσιτετραώρου.
γ. Διείσδυσις ἐντὸς τῆς ἐχθρικῆς διατάξεως καὶ προσέγγισις στόχων.
δ. Κροῦσις καὶ καταστροφή.
ε. Ταχεῖα ἀποχώρησις.

5. Συγκρότησις Λόχου.

α. Βασικῶς εἷς λόχος συγροτεῖ τὰ κάτωθι τμήματα :
(1) τμῆμα ὑφαρπαστῶν (2–8 ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σκοπῶν),
(2) τμῆμα ἐφόδου,
(3) τμῆμα ὑποστηρίξεως,
(4) τμήματα ἀποκοπῶν,
(5) τμῆμα παρενοχλήσεως,
(6) τμῆμα καταστροφῶν.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα|)

(συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα)

6. Μηχανισμὸς προσβολῆς—καταστροφῆς γεφύρας.

α. Δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀποστέλλεται περίπολος ἀναγνωρίσεως ἐπὶ τοῦ στόχου μετὰ τοῦ δ/τοῦ τοῦ λόχου πρὸς συλλογὴν πληροφοριῶν. Ἡ περίπολος, μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν ἀπαραιτήτων πληροφοριῶν, ἀποχωρεῖ, ἀφήνουσα στοιχεῖον ἐπιτηρήσεως τοῦ στόχου μέχρι καὶ τῆς ὥρας (Κ). Σκοπὸς τῆς συνεχοῦς ἐπιτηρήσεως εἶναι ἡ ἀποφυγὴ συγχύσεως ἐκ τυχὸν μεταβολῆς τῆς ἐχθρικῆς διατάξεως τῆς φρουρᾶς τοῦ στόχου καὶ συνεπῶς ἀνατροπὴ τοῦ ὅλου ἐκπονηθέντος σχεδίου.

β. Ἡ διαδοχικὴ σειρὰ ἐγκαταστάσεως καὶ προσβολῆς εἶναι ἡ κάτωθι :

(1) Τὸ τμῆμα ὑφαρπαστῶν δι' ἀθορύβου ἐνεργείας ἐξουδετερώνει τοὺς σκοποὺς ἢ φονεύει τούτους διὰ πυρῶν.

(2) Τὸ τμῆμα ἐφόδου διὰ ταχυτάτης ἐνεργείας ἐφορμᾷ καὶ αἰχμαλωτίζει τὴν φρουρὰν ἀμαχητὶ ἢ φονεύει ταύτην.

(3) Μετὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς φρουρᾶς, τὸ τμῆμα καταστροφῶν ἐνεργεῖ τάχιστα τὰς ἀπαραιτήτους συνδεσμολογίας καὶ τοποθέτησιν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν.

(4) Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς γεφύρας, λαμβάνει χώραν ἡ ἀποχώρησις καὶ διαφυγὴ ὡς κάτωθι :

—Ἀποχωροῦν τὰ τμήματα ἐφόδου, ὑφαρπαστῶν, καταστροφῶν, τῇ ὑποστηρίξει τοῦ τμήματος ὑποστηρίξεως.

—Τὰ τμήματα ἀποκοπῶν ἀπαγορεύουν πᾶσαν κίνησιν ἐχθρικῶν τμημάτων πρὸς τὸν στόχον μέχρι σαφῶς καθορισθείσης ὥρας.

(5) Ἡ διάρκεια τῆς προσβολῆς δέον νὰ εἶναι μικρά, μὴ ὑπερβαίνουσα τὴν ἡμίσειαν ὥραν.

(6) Εἰς περίπτωσιν προώρου ἀποκαλύψεως καὶ συνεπῶς ἀπωλείας τοῦ αἰφνιδιασμοῦ, δέον ν' ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀνατεθείσης ἀποστολῆς, διότι ἄλλως θὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος μετατροπῆς εἰς οἰκτρὰν ἀποτυχίαν.

7. Γενικῶς, πᾶσα ἐπιχείρησις προσβολῆς καὶ καταστροφῆς τεχνικῶν ἔργων ἀπαιτεῖ λεπτομερεῖς καὶ ἀσφαλεῖς πληροφορίας, πλήρη συντονισμὸν ἐνεργειῶν, ἀφάνειαν καὶ μυστικότητα προπαρασκευῶν καὶ κινήσεων πρὸς ἐπίτευξιν ἀπολύτου αἰφνιδιασμοῦ.

XV. ΜΑΘΗΜΑ 12ον

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Ἐνδείξεις ἐνάρξεως ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων. Γενικῶς, θὰ πρέπει ν' ἀναμένωνται ἐκκαθαριστικαὶ ἐπιχειρήσεις ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ὅταν περιέλθουν ἡμῖν αἱ κάτωθι πληροφορίαι :

α. ἀσυνήθεις μετακινήσεις καὶ μετασταθμεύσεις ἐχθρικῶν Μονάδων,

β. συγκεντρώσεις ἐχθρικῶν δυνάμεων εἰς τὴν ἐγγὺς περιοχήν,

γ. σύλληψις καὶ ἐξουδετέρωσις τῶν ἡμετέρων ἐσωτερικῶν δικτύων τῶν κατωχημένων τόπων,

δ. ἐξουδετέρωσις ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ ἡμετέρου δικτύου κινητῶν παρατηρητηρίων,

ε. συχναὶ ἀναγνωριστικαὶ πτήσεις ἐχθρικῶν ἀεροσκαφῶν.

2. Προκαταρκτικαὶ ἐνέργειαι ἀντιμετωπίσεως ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων. Τὸ τάγμα προβαίνει εἰς τὰς κάτωθι ἐνεργείας :

α. ἐλέγχει τὸ σύστημα συναγερμοῦ καὶ ἐπαγρυπνήσεως τοῦ ΧΑ,

β. Ἀποκρύπτει εἰς κρύπτας τὰ περιττὰ ὑλικὰ καὶ ἐφόδια,

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

(συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα)

γ. ἐνισχύει τὸ σύστημα μεμακρυσμένης καὶ ἐγγὺς ἀσφαλείας δι' αὐξήσεως τῶν ἐνεδρῶν νυκτὸς καὶ παρατηρητηρίων ἡμέρας,

δ. προβαίνει εἰς ναρκοθέτησιν καὶ παγίδευσιν τῶν ὁδεύσεων τῶν ἀγουσῶν εἰς ΧΑ,

ε. ἀναγνωρίζει τὰ δρομολόγια ἐγκαταλείψεως καὶ διαφυγῆς πρὸς ἕτερον ΧΑ,

στ. ἐκτελεῖ προπαρασκευαστικὰς ἀσκήσεις ἐγκαταλείψεως τοῦ ΧΑ,

ζ. ἐξαφανίζει πᾶν ἴχνος διαβιώσεως τμημάτων,

η. ἐπανδρώνει νέον δίκτυον κινητῶν παρατηρητηρίων εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐξαρθρωθέντος δικτύου.

η. παρακολουθεῖ καὶ συλλέγει πληροφορίας περὶ τῶν ἐχθρικῶν κινήσεων.

3. Ἔναρξις ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων. Αἱ μέθοδοι ἀντιμετωπίσεως ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων περιλαμβάνουν:

α. ἐγκατάλειψιν τοῦ κατεχομένου ΧΑ ὑπὸ τοῦ τάγματος καὶ διαφυγὴν εἰς ἕτερον ἀναγνωρισθέντα ΧΑ.

β. ἐγκατάλειψιν τοῦ κατεχομένου ΧΑ καὶ διαφυγὴ διὰ διεισδύσεως εἰς ἕτερον ΧΑ ἐκκαθαρισθέντα ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

γ. παραμονὴν εἰς κατεχόμενον ΧΑ δι' αὐτοδιαλύσεως τῶν Ὑπομονάδων μεγίστης διασπορᾶς εἰς μικροομάδας ἀποκρύψεως (λούφας).

4. Ἀνάπτυξις μεθόδων:

α. Ἡ πρώτη μέθοδος ἐφαρμόζεται ὅταν αἱ ἐχθρικαὶ δυνάμεις αἱ ἐνεργοῦσαι ἐκκαθαριστικὰς ἐπιχειρήσεις εἶναι ἀσυγκρίτως ὑπέρτεραι ἀριθμητικῶς καὶ ἐπαρκοῦν διὰ περιοχὴν τοῦ ΧΑ.

Κατὰ τὴν ἐγκατάλειψιν λαμβάνονται τὰ κάτωθι μέτρα:

(1) Ἀφίεται εἰς τὴν ἐγκαταλειπομένην ΧΑ ὁμὰς ἀσφαλείας, ἀποτελουμένη ἐκ δικτύου κινητῶν παρατηρητηρίων καὶ 4–5 ἀνδρῶν ἀποκεκρυμμένων ἐγγὺς τοῦ Σ.Δ.Τ. Σκοπὸς τῆς ὁμάδος ταύτης εἶναι:

—ἡ συνεχὴς παρακολούθησις τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐνημέρωσις τοῦ τάγματος,

—ἡ ὑποδοχὴ τοῦ τάγματος μετὰ τὴν λῆψιν τῶν ἐκκαθ/κῶν ἐπιχ/σεων,

—ἡ ἑτοιμότης διὰ συνέχισιν ἀμέσου δράσεως ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ τάγματος.

(2) Ἐξαφανίζονται ἅπαντα τὰ ἴχνη τὰ μαρτυροῦντα διαβίωσιν.

(3) Ἐκκενοῦνται οἱ τυχὸν ὑπάρχοντες κατῳκημένοι τόποι.

(4) Καταστρέφεται πᾶν ὑλικὸν μὴ δυνάμενον νὰ μεταφερθῇ ἢ ἀποκρυβῇ.

β. Κατὰ τὴν δευτέραν μέθοδον, τὸ τάγμα διὰ συντόνων νυκτερινῶν πορειῶν ἄγεται εἰς μεμακρυσμένον ΧΑ ἐκκαθαρισθέντα ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ μεθοδος αὐτὴ ἀναλαμβάνεται κάπως πρόωρα πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς δημιουργίαν ψευδῶν ἐντυπώσεων εἰς τὸν ἐχθρόν.

γ. Ἡ τρίτη μέθοδος ἀναλαμβάνεται ὅταν αἱ ἐνεργοῦσαι ἐχθρικαὶ δυνάμεις εἶναι μειωμέναι ἀριθμητικῶς. Τὸ τάγμα παραμένει εἰς τὸν κατεχόμενον ΧΑ λαμβάνον τὰ κάτωθι μέτρα:

(1) διασπείρεται εἰς μικροομάδας ἀποκεκρυμμένας καλῶς,

(2) προσβάλλει συνεχῶς μεμονωμένα ἐχθρικὰ τμήματα αἰφνιδιαστικῶς, προξενοῦν ἀπωλείας,

(3) ἑλίσσεται διαρκῶς ἐντὸς τοῦ ΧΑ παρενοχλοῦν τὸν ἐχθρόν,

(4) δημιουργεῖ παραπλανητικὰς ἐνεργείας διὰ δράσεως εἰς σταθμευούσας Μονάδας.

(5) δημιουργεῖ πανικὸν καὶ σύγχυσιν εἰς τὸν ἐχθρὸν διὰ ναρκοθετήσεων, παγιδεύσεων καὶ ἐνεδρῶν, ἐξαναγκάζον οὕτω τὸν ἐχθρὸν νὰ παραιτηθῇ τῶν ἐπιχειρήσεων.

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

(συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα)

8. Διάσπασις κλοιοῦ ὑπὸ λόχου (Ἄσκησις). Ὁσάκις ἓν τμῆμα ἀμυντικῶς ἐγκατεστημένον ἢ εἰς οἱανδήποτε κατάστασιν εὑρισκόμενον κυκλωθῇ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἐνεργεῖ ὡς κάτωθι :

α. Ἐκτελεῖ πυρὰ ἐκ τῶν θέσεων ὁλοπλεύρου ἀμυντικῆς διατάξεως ἢ ἐκ προχείρων θέσεων, ὁσάκις δὲν εἶναι ἀμυντικῶς ἐγκατεστημένον μὲ σκοπὸν νὰ συγκρατήσῃ τὸν ἐχθρόν.

β. Ἐκτελεῖ ἀναγνώρισιν πρὸς διαπίστωσιν εὐπαθοῦς σημείου τοῦ ἐχθρικοῦ κλοιοῦ καὶ ἀποφασίζει τὴν ἐπίθεσιν ἐκ τῶν ἔσω πρὸς διάσπασιν τοῦ εὐπαθοῦς σημείου καὶ διαρροὴν διὰ τοῦ δημιουργηθησομένου διακένου.

γ. Τμῆμα εὑρισκόμενον ἐκτὸς τοῦ κλοιοῦ καὶ ἐν συνεννοήσει μὲ τὸν κυκλωμένον ἐνεργεῖ ἐπίθεσιν κατὰ ἑτέρου εὐπαθοῦς σημείου πρὸς διάσπασιν τοῦ κλοιοῦ δι' ἐνεργείας ἐξωτερικῶς.

δ. Ἀμφότεραι αἱ ἐνέργειαι, ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερική, δέον νὰ συντονίζωνται καὶ νὰ ἐκτελῶνται ταυτοχρόνως πρὸς παραπλάνησιν τοῦ ἐχθροῦ.

ε. Ἐφ' ὅσον αἱ δυνατότητες τοῦ κυκλωθέντος ἐν ἡμέρᾳ τμήματος καὶ ἡ τακτικὴ κατάστασις ἐπιτρέπει, συμφέρει ὅπως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας τὸ κυκλωθὲν τμῆμα ἀμύνεται τῶν θέσεών του καὶ ἀποφασίσῃ τὴν διάσπασιν τοῦ κλοιοῦ κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἐκμεταλλευόμενον τὰ πλεονεκτήματα τοῦ σκότους.

XVI.–ΜΑΘΗΜΑ 13ον
ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΝΤΑΡΤΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

1. Ἡ προπαγάνδα ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐπιβίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἀνταρτικῶν τμημάτων. Ἡ προπαγάνδα τείνει νὰ προσδώσῃ εἰς τὸν ἀνταρτοπόλεμον ἰδεολογικὸν περιεχόμενον, διεγείρει τὸν φανατισμὸν καὶ προκαλεῖ ἐπαναστατικὴν ψύχωσιν. Ἐκτὸς τῶν διαφόρων συνθημάτων δι' ὧν θὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ προπαγάνδα καὶ θὰ διατηρηθῇ τὸ ἠθικὸν τοῦ πληθυσμοῦ, τὸ σπουδαιότερον μέσον εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀνταρτικῶν τμημάτων πρὸς τὸν πληθυσμόν.

2. Οἱ κάτωθι βασικοὶ κανόνες περικλείουν τὴν ὅλην προπαγάνδαν :

α. Εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου, ὅπως καὶ εἰς τὴν προπαγάνδαν, τὰ ἰσχυρότερα ὅπλα εἶναι καὶ τὰ ἀνθρωπιστικώτερα.

β. Ὁ ἀνθρωπισμὸς καὶ ἡ αἰσθηματικὴ δὲν ὑπάρχουν· εἶναι προϊόντα τῆς δημιουργικῆς φαντασίας τοῦ ἀνθρώπου, ἐμφανίζονται καὶ ἐξαφανίζονται μαζί του, καὶ πρέπει νὰ τεθοῦν κατὰ μέρος.

γ. Ἡ προπαγάνδα δὲν εἶναι ἁπλοῦν ἔργον, ἀπαιτεῖ ἰσχυρὰν διάνοιαν καὶ ἀποτελεῖ τὸ τρομερώτερον πολεμικὸν ὅπλον εἰς χεῖρας ἐπιδεξίου χειριστοῦ.

δ. Ἡ προπαγάνδα ἀπευθύνεται πρὸς τὴν ἀμόρφωτον μᾶζαν καὶ ἀγνοεῖ τὴν τάξιν τῶν διανοουμένων. Ἔχει τόσον ὀλίγην σχέσιν μὲ τὴν ἐπιστήμην ὅσον καὶ ἡ εἰκονογραφημένη ρεκλάμα μὲ τὴν ζωγραφικήν.

ε. Ἡ πλειονότης τῆς μάζης εἶναι θηλυκή. Διὰ τοῦτο ἡ προπαγάνδα ἀπευθύνεται οὐχὶ εἰς τὴν λογικήν, ἀλλὰ εἰς τὸ συναίσθημα.

στ. Ἡ προπαγάνδα δὲν πρέπει νὰ ἐρευνᾷ τὴν ἀντικειμενικὴν ἀλήθειαν. Θεμελιώδης ὅρος τῆς ἐπιτυχίας εἶναι ἡ συστηματικὴ μονόπλευρος στάσις ἔναντι ἑκάστου θέματος.

3. Τὰ ἀνταρτικὰ τμήματα χρησιμοποιοῦν εὐρέως τὴν προπαγάνδαν διὰ τῶν κάτωθι μέσων :

Προκηρύξεις–ἐπιδεικτικαὶ ἐνέργειαι δυνάμεως–τιμωρία προδοτῶν–ἀμοιβὴ πατριωτῶν κ.λ.π.

Μ' αυτόν, τον κυνικό - αλλά και ρεαλιστικό - τρόπο, λοιπόν, καταλήγει η «ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ», γραμμένη από τον υπολοχαγό πεζικού Σπύρο Καψίδη και δημοσιευμένη στην «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ ΟΠΛΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ» (σελίδες 36 - 65), τον Σεπτέμβρη του 1962. Το θέμα, ωστόσο, θα μάς απασχολήσει και στο επόμενο τεύχος.

ΘΕΣΕΙΣ

Πάνω στο επαναστατικό εργατικό – φοιτητικό κίνημα της Γαλλίας, μέσα στο φως της Διεθνούς Σοσιαλιστικής Επανάστασης

Α: Η εποχή μας χαρακτηρίζεται: από την κρίση παρακμής και αποσύνθεσης του καπιταλιστικού ιμπεριαλισμού, από την κρίση αποσύνθεσης του σταλινισμού και του ρεφορμισμού κάθε μορφής, από την κρίση των εθνικών κρατών, του αστικού κοινοβουλευτισμού και της αστικής ιδεολογίας σ' ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο, από την επαναστατική ιδεολογία και πολιτική της άρχουσας καταπιεστικής γραφειοκρατίας των «εργατικών» κρατών, από την πλήρη χρεοκοπία της πολιτικής του «Σοσιαλισμού» σε μια μόνο χώρα ή σε ξεχωριστές χώρες, από την πλήρη χρεοκοπία των παραδοσιακών οργανώσεων της εργατικής τάξης, κομμουνιστικών και σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων και των συνδικάτων που έχουν περάσει ανοιχτά στην αντεπανάσταση και έχουν ενσωματωθεί στο καπιταλιστικό σύστημα.

Β: Θεμελιώδες χαρακτηριστικό της εποχής μας είναι η θυελλώδης άνοδος της Διεθνούς Σοσιαλιστικής Επανάστασης. Τα τρία συστατικά της στοιχεία είναι: Η αντιϊμπεριαλιστική επανάσταση των λαών και εργαζομένων μαζών των προαιώνιων σκλάβων του διεθνούς μονοπωλιακού καπιταλισμού και των παρασιτικών αστικών και γαιοκτημονικών μειοψηφιών των χωρών του τρίτου κόσμου. Η σφοδρή ταξική αντικαπιταλιστική πάλη του βιομηχανικού προλεταριάτου και των διανοουμένων και των πλατειών εργατικών μαζών των βιομηχανικών καπιταλιστικών – ιμπεριαλιστικών κρατών εναντίον της κυριαρχίας του μονοπωλιακού καπιταλισμού, για τη νίκη της Σοσιαλιστικής Επανάστασης στις χώρες αυτές.
Η πολιτική επανάσταση του Σοσιαλιστικού προλεταριάτου και των διανοουμένων των «εργατικών» κρατών για την ανατροπή της προνομιούχας αντιδραστικής γραφειοκρατίας, για την καταστροφή του γραφειοκρατικού και αστυνομικού κράτους, για την κατάργηση των προνομίων, για την κατάργηση της μυστικής διπλωματίας, για την αποκατάσταση του εργατικού ελέγχου, για την αποκατάσταση της άμεσης Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας βασισμένης στα συμβούλια των εργαζομένων ελεύθερα εκλεγμένα και ανακλητά.

Γ: Στο πλαίσιο αυτής της ανάπτυξης των Σοσιαλιστικών δυνάμεων ξετυλίγεται το επαναστατικό κίνημα των εργατών και των φοιτητών στην Γαλλία.
Αρκετούς μήνες πριν, η κοινωνική κατάσταση στην Γαλλία είχε παρουσιάσει ενδείξεις της κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος και της ανάπτυξης της επαναστατικής πάλης του προλεταριάτου και των φοιτητών, καθώς και την βαθειά δυσαρέσκεια των αγροτών. Τα αγροτικά συλλαλητήρια του Αυγούστου του 1967 και οι συγκρούσεις των αγροτών με την χωροφυλακή, προέβαλαν τις διεκδικήσεις της αγροτιάς για καλύτερες τιμές στα προϊόντα τους, για φτηνές πιστώσεις, για μείωση των φόρων, για την προστασία της αγροτικής παραγωγής απέναντι στον ανταγωνισμό με τα ολλανδικά και τα ιταλικά προϊόντα μέσα στην Κοινή Αγορά, και την άμυνα της γαλλικής αγροτιάς απέναντι στην επίθεση που της γίνεται από το τραπεζικό κεφάλαιο και το καπιταλιστικό κράτος, με στόχο την απαλλοτρίωση και την καταστροφή των μικρών και μεσαίων αγροτικών ιδιοκτησιών, για την προώθηση της κεφαλαιοκρατικής συσσώρευσης και συγκεντροποίησης στην αγροτική οικονομία και την δημιουργία μεγάλων γεωργικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Δ: Αντίστοιχη τάση οικονομικής συσσώρευσης και οργανωτικής συγκεντροποίησης παρουσιάζεται και στους τομείς της βιομηχανίας, του εμπορίου και των μεταφορών. Στο πρώτο στάδιο επιδιώκεται η ενοποίηση των ήδη μεγάλων και συγκεντροποιημένων βιομηχανικών επιχειρήσεων σε ακόμα μεγαλύτερες, στην μεταλλουργική βιομηχανία, στην παραγωγή αυτοκινήτων και αεροπλάνων (Σιτροέν, Ρενώ, Συντ – Αβιασιόν, Φλιν). Στο δεύτερο στάδιο επιδιώκεται η ενοποίηση των γαλλικών επιχειρήσεων με τις γερμανικές και τις ιταλικές σε πανευρωπαϊκό επίπεδο (Επιθεώρηση «Μοντ Ντιπλοματίκ» Σεπτέμβρης 1967 και Γενάρης 1968). Η γιγάντια κεφαλαιοκρατική συσσώρευση και συγκεντροποίηση είναι απαραίτητη για την καθολική εισαγωγή του αυτοματισμού, της ατομικής και θερμοπυρηνικής ενέργειας των ηλεκτρονικών υπολογιστών στην παραγωγή. Για τον Ευρωπαϊκό καπιταλισμό γενικότερα και ιδιαίτερα για την καπιταλιστική Γαλλία είναι ζήτημα ζωής και θανάτου να προχωρήσει στην τρίτη βιομηχανική

επανάσταση, στην μηχανοποίηση της γεωργικής παραγωγής και την μεταβολή της σε κλάδο της βιομηχανίας.
Για να ανταποκριθεί στις ανάγκες αυτές πρέπει να προχωρήσει ταχύτατα και στην μαζική παραγωγή τεχνικών στελεχών και ειδικευμένων εργατών, να εντατικοποιήσει την εργασία, να μεταρρυθμίσει την οργάνωση και την Διοίκηση του κράτους, των δημοσίων οργανισμών και των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων, να πραγματοποιήσει βαθύτερη επέμβαση του κράτους στην οικονομία με την κρατικοποίηση ορισμένων τομέων της βιομηχανίας και της Πίστης, να προχωρήσει στον καπιταλιστικό σχεδιασμό των επενδύσεων και της παραγωγής (5ο πλάνο - Φουσέ). Μόνον έτσι θα μπορέσει ο ευρωπαϊκός καπιταλισμός να διατηρήσει την σχετική του αυτοτέλεια και ανταγωνιστικότητα απέναντι στην έφοδο των επενδύσεων και των προϊόντων των αμερικάνικων μονοπωλιακών μεγαθηρίων.

Ε: Η καπιταλιστική Γαλλία και η Ευρώπη από μόνες τους δεν μπορούν να αντισταθούν στην αμερικάνικη έφοδο, γι' αυτό έχουν ανάγκη και επιζητούν την συνεργασία της ΕΕΣΔ και της Ανατολικής Ευρώπης στον τομέα των επενδύσεων, στην παραγωγή, στις επιστημονικές και τεχνολογικές έρευνες και στις μαζικότερες εμπορικές συναλλαγές.
Παράλληλα ο Ευρωπαϊκός και ιδιαίτερα ο γαλλικός καπιταλισμός για να πραγματοποιήσουν το παραπάνω πρόγραμμα μαζικών επενδύσεων προβαίνουν στην αύξηση του καπιταλιστικού κέρδους. Απέναντι στο βιομηχανικό προλεταριάτο και σ' όλους τους μισθωτούς, καθώς και στην νεολαία, η παραπάνω πολιτική του γαλλικού καπιταλισμού εκδηλώνεται με την επίθεση σ' όλες τις καταχτήσεις του.
Η επίθεση εκδηλώνεται σε όλα τα μέτωπα. Στις οικονομικές καταχτήσεις, στις πολιτικές ελευθερίες, στις πολιτιστικές διεκδικήσεις και στην πνευματική ελευθερία. Σκοπός της είναι να υποτάξει την εργατική τάξη στην υπερεκμετάλλευση και εντατικοποίηση της εργασίας, την νεολαία στην στενοκέφαλη τεχνοκρατική και γραφειοκρατική ειδίκευση, στην πλήρη απαλλοτρίωση της προσωπικότητας του εργαζόμενου είτε χειρονακτικά, είτε διανοητικά και στην μεταβολή του σ' ένα άθλιο νευρόσπαστο και στενοκέφαλο εξάρτημα ενός απάνθρωπου τεχνοκρατικού και γραφειοκρατικού μηχανισμού.
Στον οικονομικό τομέα, από τον Ιούλιο του 1967, η άνοδος των τιμών στα τρόφιμα έχει φτάσει στο 45%, στα μεταφορικά μέσα του λαού, (μετρό, λεωφορεία) 100%, στα θεάματα 30%, στα είδη του οικιακού μηχανικού εξοπλισμού 10%. Παράλληλα οι μισθοί. στο ίδιο χρονικό διάστημα και κυρίως μετά το απεργιακό κύμα του φθινοπώρου και των αρχών του χειμώνα - κατακομματιασμένο από την CGT (Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Γαλλίας που βρίσκεται κάτω από την επιρροή και εξάρτηση του Κ.Κ. Γαλλίας) σε ολιγόωρες υποκλαδικές στάσεις εργασίας - αυξήθηκαν τον Γενάρη του 1968 μόλις στο 4% για τους υπαλλήλους των τραπεζών και των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και 5% για τις κατηγορίες των ειδικευμένων εργατών της μεταλλουργικής βιομηχανίας. Για τους ανειδίκευτους εργάτες όλων των βιομηχανικών κλάδων και για τους υπόλοιπους μισθωτούς των επιχειρήσεων και του Δημοσίου δεν δόθηκε η ελάχιστη αύξηση ενώ η υπερωριακή εργασία όλων των μισθωτών παραμένει ένα χρόνο απλήρωτη.
Οι κοινωνικές ασφαλίσεις των μισθωτών υπέστησαν φοβερό ακρωτηριασμό με τα προεδρικά Διατάγματα του Γενάρη του 1968. Κατηγορίες μισθωτών, ορισμένες ασθένειες, καθώς και το δικαίωμα ανάρρωσης αποκλείστηκαν από την κοινωνική ασφάλιση, ενώ το ποσοστό συμμετοχής του εργαζόμενου αυξήθηκε κατά 6% περίπου. Χειρότερη είναι η θέση των ξένων εργατών (Ισπανών, Αλγερινών, Πορτογάλων, Ιταλών, Ελλήνων, Μαροκινών) που ανέρχονται περίπου στα 2.000.000 στο σύνολο των μισθωτών. Οι εκβιαστικές συμβάσεις εργασίας με μισθό κατά 30 – 35% κατώτερο του νομίμου, με στέρηση των οικογενειακών επιδομάτων και με μείωση του επιδόματος διακοπών, με την κυριολεκτική κάθειρξη σε συγκροτήματα αθλίων παραπηγμάτων, όπου τους υποχρέωναν να κατοικούν μακριά από τους Γάλλους εργάτες και με στέρηση των προϋποθέσεων να σπουδάσουν την γαλλική γλώσσα, με την νομοθετική απαγόρευση της πολιτικής δράσης για όλους τους ξένους εργάτες και φοιτητές, με την στέρηση του δικαιώματος της συνδικαλιστικής δράσης, η γαλλική καπιταλιστική τάξη έχει επιβάλει τον δικό της εσωτερικό ιμπεριαλισμό εναντίον των ξένων εργατών που εργάζονται και ζουν στην μητροπολιτική Γαλλία.
Χαρακτηριστική περίπτωση καταπίεσης Γάλλων και ξένων εργατών από την γαλλική κεφαλαιοκρατία είναι οι επιχειρήσεις της εταιρείας Σιτροέν. Εκεί εργάζονται μερικές εκατοντάδες Ελλήνων εργατών. Γάλλοι και ξένοι εργάτες στερούνται του δικαιώματος συνδικαλιστικής οργάνωσης και δράσης. Τους ξένους εργάτες, μαζί με τους Έλληνες, τους έχουν απομονωμένους στα Γκέτο της Βιλλ – Ζουΐφ και σε άλλες περιοχές έξω από το Παρίσι.

Στο πολιτικό τομέα η καταπίεση εκδηλώθηκε με το δυνάμωμα της εκτελεστικής εξουσίας και του αστυνομικού κράτους, με την αφαίρεση από το κοινοβούλιο νομοθετικών αρμοδιοτήτων που τις ασκεί η κυβέρνηση και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας με την μορφή διαταγμάτων, με την απαγόρευση της πολιτικής δράσης στα Πανεπιστήμια και στα εργοστάσια, με την άρνηση του εκλογικού δικαιώματος στους νέους από 18 έως 21 χρονών και μέχρι 25 για τις γυναίκες.
Μ' όλα τούτα, δεν επαρκούσαν αυτά τα μέτρα να υποτάξουν το προλεταριάτο - που από το καλοκαίρι του 1967 παρουσιάζει τάσεις ριζοσπαστικοποίησης - και την φοιτητική και εργατική νεολαία που σ' ολόκληρη την μεταπολεμική περίοδο γαλουχήθηκε με την μεθοδολογία της πολιτικής σκέψης της Ρόζας Λούξεμπουργκ και την επαναστατική πρωτοβουλία των εργαζομένων, με τις εκ των κάτω επαναστατικές επιτροπές δράσης, με την θεωρία της «διαρκούς επανάστασης» του Λέοντος Τρότσκυ και με την πολεμική του ενάντια στον σταλινικό ρεφορμισμό και την αντεπαναστατική γραφειοκρατία, καθώς και με τον ηθικό ιδεαλισμό του Τσε Γκεβάρα. Εξ άλλου μερίδα της γαλλικής νεολαίας την θεώρησε σαν αρχή της πολιτικής επανάστασης ενάντια στις τάσεις του γραφειοκρατικού εκφυλισμού και των τάσεων του κρατικού καπιταλισμού. Οπωσδήποτε η συντριπτική πλειοψηφία της γαλλικής νεολαίας, εργατικής και φοιτητικής, αναπτύσσει την πολιτική της σκέψη έξω και ενάντια στον κονφορμισμό τους, στο στενοκέφαλο δογματισμό τους, στην βαθειά τους αμάθεια και πολιτική τους μυωπία. Αυτοί οι μικροαστοί φιλισταίοι της παραδοσιακής αριστεράς και της γραφειοκρατίας των συνδικάτων, ήταν ανίκανοι να αντιληφθούν τις βαθειές μεταβολές που συντελούνται στην σύγχρονη καπιταλιστική κοινωνία και στην συνείδηση των εργαζομένων, ιδιαίτερα της νεολαίας. Η τελευταία, χτυπημένη από την ανεργία (750.000 νέοι επιστήμονες και ειδικευμένοι άνεργοι από ηλικία 18 έως 25 χρονών στην σημερινή Γαλλία), αλλά εξοπλισμένη με την φρεσκάδα της σκέψης και με τον νεανικό της ενθουσιασμό, αντικονμορφιστική και πολύπλευρα ανήσυχη με τους ευρείς της πνευματικούς ορίζοντες, νοιώθει τον παραγκωνισμό που της κάνουν, αλλά και την ανυπόφορη πνευματική και ψυχική καταπίεση που της ετοιμάζει το καπιταλιστικό κράτος, η καπιταλιστική παραγωγή και ο γραφειοκρατικός τους μηχανισμός. Στις ανησυχίες της και τους φόβους της δεν προσφέρουν καμιά απάντηση και διέξοδο ούτε το Κ.Κ.Γ., ούτε η C.G.T., ούτε το Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα κι άλλες οργανώσεις.
Πριν από την εξέγερση του Μάη και του Ιούνη. η ταξική πάλη οξύνεται στην Γαλλία. Οι βιομηχανικοί εργάτες στην Καέν, στην Λυόν, τον Φλεβάρη και τον Μάρτη του 1968, ξεσπάνε σε δυναμικές απεργίες και. παρά και ενάντια στην καθοδήγηση της C.G.T. και του Κ.Κ.Γ. για «αξιοπρέπεια» και «ψυχραιμία», οι εργάτες συγκροτούν διαδηλώσεις, δίνουν μάχες νικηφόρες ενάντια στην χωροφυλακή του Ντε Γκωλ, μπαίνουν στην πόλη κι ενώνονται σε διαδηλώσεις με τον πληθυσμό. Στην πόλη Καέν μπήκαν στα γραφεία της χωροφυλακής κι έκαψαν φακέλους. Οι εργάτες οικοδόμοι στο Παρίσι τον Γενάρη του 1968 κηρύσσουν απεργία και την κρατάνε ένα μήνα. Οι φοιτητές του Πανεπιστημίου της Ναντέρ κατεβαίνουν σε απεργία αλληλεγγύης με τους εργάτες για να συνεχίσουν την απεργία τους. Η C.G.T. και το Κ.Κ.Γ. κατηγορεί τους φοιτητές της Ναντέρ σαν εξτρεμιστές και προβοκάτορες. Συχνές διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις οργανώνονται υπέρ του Βιετνάμ, από οργανώσεις της νεολαίας.
Η διαδήλωση των Ελλήνων φοιτητών του Παρισιού ενάντια στην δικτατορία, στις 28 Απρίλη, πλαισιώνεται από εκατοντάδες Γάλλους φοιτητές. Ο κοινωνικός αναβρασμός στο Παρίσι είναι έκδηλος. Η επίδραση της εξέγερσης των Γερμανών φοιτητών του S.D.S. και η κατάληψη των γερμανικών Πανεπιστημίων, καθώς και η κατάληψη των Πανεπιστημίων στην Βαρσοβία και σ' άλλες πόλεις σ' Ανατολή και Δύση από τους φοιτητές, είναι συγκλονιστική στην ψυχολογία της γαλλικής νεολαίας.
Οι επαναστατικές ιδέες την εξεγείρουν. Η κρίση κοντοζυγώνει. Αλλά το Κ.Κ.Γ. και η C.G.T. αδιαφορούν (κοιμούνται τον ύπνο του δικαίου). Τα γεγονότα θα τους πετάξουν την μάσκα. Πολύ γρήγορα θα φανερωθεί το αληθινό τους πρόσωπο. Η αντεπανάσταση.

<u>Β΄ Μέρος</u>

Μια επαναστατική κατάσταση στην σημερινή εποχή της παρακμής του καπιταλιστικού συστήματος παρουσιάζει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

α) Ανικανότητα της καπιταλιστικής τάξης να επιβάλει την δική της κυριαρχία στους τόπους παραγωγής.

β) Ανικανότητα του καπιταλιστικού κράτους να εμπεδώσει την δική του βίαιη εξουσία πάνω στον εργαζόμενο λαό, μέσα στα γεωγραφικά όρια του κράτους. Στην περίπτωση αυτή το κράτος παύει να ασκεί πολιτική εξουσία.

γ) Έμπρακτη εκδήλωση της θέλησης του προλεταριάτου, των αγροτών και των διανοητικά εργαζομένων, ν' ασκήσουν την δική τους άμεση οικονομική και πολιτική εξουσία στην κοινωνία.
δ) Κρίση παρακμής της αστικής ιδεολογίας και της αστικής ηθικής.
ε) Εμφάνιση στην καθημερινή πρακτική των εργαζομένων των νέων Σοσιαλιστικών αξιών της κοινωνικής αλληλεγγύης, της άμεσης Δημοκρατίας, της αδελφοσύνης των εργαζομένων.

Τα παραπάνω στοιχεία αρκούν για να χαρακτηρίσουν την κοινωνική κατάσταση στην σύγχρονη καπιταλιστική κοινωνία αντικειμενικά επαναστατική. Αυτό σημαίνει ότι η κοινωνική κατάσταση εμφανίζει τους όρους αποσύνθεσης της παλιάς κοινωνίας και θέτει συγκεκριμένα το ζήτημα της κατάργησης της. Απομένει να προσδιορισθούν οι υποκειμενικοί όροι για την νίκη της επανάστασης. Κι αυτοί είναι:

1) Ύπαρξη της πολιτικής επαναστατικής οργάνωσης των εργαζομένων ελεγχόμενη απ' αυτούς.
2) Ύπαρξη του επαναστατικού προγράμματος.
3) Εφαρμογή του συντονιστικού σχεδίου δράσης για την κατάληψη της εξουσίας από τους εργαζομένους.

Αυτά σημαίνουν την ύπαρξη του συνειδητού επαναστατικού κόμματος δημοκρατικά οργανωμένου, ελεγχομένου από τους εργαζόμενους. Ρόλος του κόμματος ή των επαναστατικών κομμάτων είναι να βοηθήσουν και να συντονίσουν την δράση των εργαζομένων για την κατάληψη της εξουσίας.
Η σύμπτωση των αντικειμενικών και υποκειμενικών προϋποθέσεων της επανάστασης είναι απαραίτητη για τη νίκη της. Η έλλειψη των πρώτων καθιστά την δράση για την κατάληψη της εξουσίας τυχοδιωκτισμό. Η απουσία των δεύτερων εξανεμίζει τις υπάρχουσες δυνατότητες για την κατάληψη της εξουσίας από τους εργαζόμενους. Υπό το φως της θεωρητικής ανάλυσης που εκτέθηκε, θα προσπαθήσουμε ν' αναλύσουμε την κοινωνική κρίση στην Γαλλία, που κορυφώθηκε τον Μάη και τον Ιούνιο του 1968.

Ο συγγραφέας αυτής της ανάλυσης μαζί με άλλους Έλληνες αγωνιστές πήρε μέρος στα γεγονότα. Θα προσπαθήσει ωστόσο ν' αφήσει κατά μέρος τα προσωπικά του αισθήματα για να προχωρήσει σε μια επιστημονική, διαλεκτική ανάλυση του ιστορικού γίγνεσθαι.
Εάν για την επιτυχή έκβαση της επαναστατικής δράσης είναι απαραίτητη η σύμπτωση της φλογερής απόφασης μαζί με τον ψυχρό επιστημονικό υπολογισμό, είναι εξ ίσου απαραίτητος ο επιστημονικός απολογισμός ύστερα από την δράση για να βγάλει τ' απαραίτητα συμπεράσματα και να φωτίσει τους δρόμους του μέλλοντος.

Η φοιτητική εξέγερση

Στην διαδήλωση της Πρωτομαγιάς που ξετυλίχτηκε από την πλατεία της Δημοκρατίας στην πλατεία της Βαστίλης πήραν μέρος αρκετές χιλιάδες εργαζομένων του Παρισιού. Ανάμεσά τους πολυάριθμες ομάδες φοιτητών και της εργατικής νεολαίας κρατούν κόκκινες σημαίες και τραγουδούν την Διεθνή. Οι «φρουρές» του Κ.Κ.Γ. και της C.G.T. επιτίθενται ενάντιά τους και ασκούν πράξεις βίας εναντίον των φοιτητών και των νέων εργατών βρίζοντάς τους «προβοκάτορες» και «χαφιέδες». Επιχειρούν να τους κατεβάσουν τις κόκκινες εργατικές σημαίες και να τους αναγκάσουν να σταματήσουν τον ύμνο της Διεθνούς. Έτσι στην πλατεία της Βαστίλης την Πρωτομαγιά εκδηλώθηκε ανοιχτά επίθεση κατ΄των εργατικών διεκδικήσεων και της φοιτητικής νεολαίας. Τις επόμενες ημέρες ο πλέον αντιδραστικός Τύπος της Γαλλίας όπως η ντεγκωλική “AURORE” μαζί με την “UMANITE”, εφημερίδα του Κ.Κ.Γ., χειροκρότησαν και εξύμνησαν την στάση των ανθρώπων του κόμματος και της C.G.T. ακομπανιάροντας το κόμμα στην συγχορδία των βρισιών και του μίσους εναντίον των φοιτητών (βλέπε “AURORE” και “FIGARO” 3 έως 10 του Μάη, καθώς και “UMANITE”).
Εν τω μεταξύ οι φοιτητές του Πανεπιστημίου της Ναντέρ έχουν καταλάβει από τις 22 του Μάρτη το κτίριο της Διοίκησης, την αίθουσα της Κοινωνιολογίας και άλλους χώρους του Πανεπιστημίου, έχουν εκλέξει επιτροπές βάσης και επιτροπές δράσης. Έχουν έτσι καταργήσει την αστυνομική και πνευματική καταπίεση που είχε πριν επιβληθεί σε βάρος των φοιτητών από τον Πρύτανη και τα όργανά του σε συνεργασία με την αστυνομία που επενέβαινε συχνά στο Πανεπιστήμιο, έχουν ανοίξει ελεύθερες συζητήσεις στα ζητήματα κοινωνιολογίας και της διεθνούς πολιτικής εναντίον του διεθνούς ιμπεριαλισμού, υπέρ του Βιετνάμ, εναντίον της γραφειοκρατίας, εναντίον της αλλοτρίωσης των εργαζομένων. Εμπνεόμενοι από το παράδειγμα των Γερμανών Σοσιαλιστών φοιτητών εγκαινιάζουν το Κρατικό Πανεπιστήμιο σε σφοδρή πάλη ενάντια στον Πρύτανη Grappin, τους μπράβους του και τους αστυνομικούς χαφιέδες. Οι φοιτητές της Ναντέρ έχουν μαζί τους μερικούς καθηγητές μεταξύ των οποίων ο συνεπέστερος είναι ο καθηγητής Λεφέβρ.

Στις 2 του Μάη, σε συνεργασία πανεπιστημιακών και δικαστικών αρχών, ανοίγει δικαστική ανάκριση, εναντίον του Ντανιέλ Κον – Μπετίτ Γερμανού φοιτητή της κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο της Ναντέρ και «αρχηγού των αναρχικών» που συγκαταλέγεται μεταξύ των δραστήριων μελών του κινήματος της 22 του Μάρτη, το οποίο σχηματίστηκε από την συμμαχία των μαρξιστικών οργανώσεων σε συνεργασία με τους αναρχικούς. Η δίωξη του Κον – Μπεντίτ αποτέλεσε το φυτίλι, που μ' αυτό η επαναστατική πυρκαγιά μεταβιβάστηκε από την Ναντέρ στο Πανεπιστήμιο της Σορβώνης στην καρδιά του Παρισιού. Οι φοιτητές της Ναντέρ πηγαίνουν στην Σορβώνη, συναντούν τους συναδέλφους τους, οργανώνουν κοινές συζητήσεις. Όλη τη νύχτα από τις 2 προς τις 3 του Μάη οι φοιτητές συζητούν και παίρνουν αποφάσεις μέσα στην Σορβώνη. Παράλληλα οργανώνουν τις πρώτες φρουρές υπεράσπισης του κτιρίου από ενδεχόμενη επίθεση των OCCIDENTS (Γαλλικών φασιστικών συμμοριών).
Το πρόγραμμα διδασκαλίας της 3 του Μάη ακυρώνεται. Ο Πρύτανης RODER καλεί την αστυνομία να επέμβει. Οι πρώτες αψιμαχίες αστυνομίας και φοιτητών στην πλατεία και στο προαύλιο του Πανεπιστημίου της Σορβώνης αρχίζουν τις απογευματινές ώρες. Εκατοντάδες φοιτητών οργανώνουν διαδηλώσεις αντιπερισπασμού και διαμαρτυρίας κατά των αστυνομικών δυνάμεων που έχουν αποκλείσει την Σορβώνη. Προς το βράδυ της 3 του Μάη η Σορβώνη καταλαμβάνεται από την αστυνομία. Δεκάδες φοιτητές συλλαμβάνονται.
Οι διαδηλώσεις μαίνονται όλη τη νύχτα της 3 προς 4 του Μάη. Στις πρωϊνές ώρες της 4 του Μάη επακολουθούν συλλήψεις 600 ανθρώπων, όλοι τους φοιτητές και νέοι εργάτες. Οι 12 έχουν κιόλας παραπεμφθεί σε δίκη. Έτσι η φοιτητική εξέγερση στο Παρίσι άρχισε. Η χιονοστιβάδα της θα παρασύρει όλα τα Πανεπιστήμια της Γαλλίας. Απ' την πλευρά της θα αποτελέσει τον πυρσό που θ' ανάψει την πυρκαγιά στην μπαρουταποθήκη της γαλλικής καπιταλιστικής κοινωνίας. Πολύ γρήγορα θα μπει στην μάχη το βιομηχανικό προλεταριάτο και όλοι οι μισθωτοί σκλάβοι του γαλλικού καπιταλισμού.
Πριν συνεχίσουμε το υφάδι των γεγονότων ας σταθούμε λίγο μπροστά στις σεβάσμιες θεότητες της παραδοσιακής αριστεράς. Μπροστά στην φοιτητική εξέγερση το Κ.Κ.Γ. υβρίζει τους φοιτητές σαν «ψευδοεπαναστάτες, ταραξίες της ησυχίας και της τάξης που ευνοούν τους φασίστες, ιδού αυτοί οι προβοκάτορες που ζητούν τώρα να δώσουν μαθήματα στους εργάτες» (UMANITE 3 Μάη 1968). Το Κ.Κ.Γ. και η UMANITE από την αρχή ευθυγραμμίζονται με τον Ντε – Γκωλ, ευνοούν την αστυνομική καταπίεση ενάντια στους φοιτητές, προσπαθούν ανέντιμα να στρέψουν τους εργάτες εναντίον των φοιτητών, καλλιεργούν το εθνικιστικό μίσος εναντίον του Κον – Μπεντίτ αποκαλώντας τον «Γερμανό αναρχικό» την στιγμή που ο τελευταίος είναι κρατούμενος στα κρατητήρια της γαλλικής ασφάλειας. Το παλιό Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα σιωπά. Μοναδική φωτεινή εξαίρεση στην πολιτική ζωή της Γαλλίας αποτελεί το «Ενιαίο Σοσιαλιστικό κόμμα». Το κόμμα αυτό εκδηλώνεται αμέσως εναντίον της αστυνομικής καταπίεσης, εναντίον της κυβέρνησης Ντε – Γκωλ, υπέρ της αυτοδιάθεσης των φοιτητών, για την εκδίωξη της αστυνομίας από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, για την κατάργηση του αστυνομικού κράτους.
Η Οργάνωση νεολαίας του Ενιαίου Σοσιαλιστικού Κόμματος ενώνεται με τις πολιτικές οργανώσεις της Μαρξιστικής Αριστεράς, με το κίνημα της 22 του Μάρτη στην υπεράσπιση της Σορβώνης και στις φοιτητικοεργατικές διαδηλώσεις του δρόμου. Οι αγωνιστές της θα είναι ανάμεσα στους πρώτους στα οδοφράγματα. Από τις 5 του Μάη επεμβαίνουν υπέρ των φοιτητών η «Ομοσπονδία Ανωτάτης Εθνικής Παιδείας» και η «Εθνική Ένωσης Γάλλων Φοιτητών». Και οι δύο οργανώσεις ρίχνουν το σύνθημα της γενικής απεργίας. Οι ερχόμενες μέρες μέχρι τις 10 του Μάη είναι μέρες μαζικών διαδηλώσεων φοιτητών και νέων εργατών, μαζικών συλλήψεων από την αστυνομία, βιασμού νεαρών κοριτσιών από 16 – 23 ετών και βασανισμού νεαρών αγοριών ή άλλων συλλαμβανομένων πολιτών από τα C.R.S., ειδικά σώματα ασφαλείας ανάλογα με τα SS, βομβαρδισμού του Καρτιέ Λατέν κ.α. συνοικιών από ασφυξιογόνες βόμβες και δηλητηριώδη αέρια, αλλεπάλληλων δικών εναντίον φοιτητών και νεαρών εργατών.
Υπογραμμίζουμε ότι η μεγάλη διαδήλωση της 7 του Μάη που συγκέντρωσε 80.000 περίπου διαδηλωτές οργανώθηκε από την «Ένωση των Γάλλων Φοιτητών» και από το «Συνδικάτο της Ανώτατης Παιδείας». Μ' όλα ταύτα η νεολαία του Κ.Κ.Γ. επιτίθεται σφοδρότατα ενάντια «στους προβοκάτορες φοιτητές, στους τυχοδιώκτες των αριστερών ομάδων του Ενιαίου Σοσιαλιστικού Κόμματος». Τους καταγγέλλει σαν «υπεύθυνους της αστυνομικής τρομοκρατίας εναντίον των φοιτητών» (βλέπε UMANITE της Κυριακής 5 του Μάη). Ο Λαός του Παρισιού και των επαρχιακών πόλεων δείχνει την συμπάθειά του υπέρ των φοιτητών. Η δυσφορία του για την αστυνομική καταπίεση είναι έκδηλη. Ο υπουργός Παιδείας κάτω από την σφοδρή πίεση φοιτητών και καθηγητών αναγκάζεται να υποσχεθεί στις 8 του Μάη ότι η Σορβώνη θα εκκενωθεί από την αστυνομία και θ' αποδοθεί στους φοιτητές. Η

10 του Μάη έφτασε και η υπόσχεση παραμένει ανεκτέλεστη. Η νύχτα της 10 προς την 11 του Μάη είναι η πρώτη νύχτα των οδοφραγμάτων. Η μάχη μεταξύ της γαλλικής νεολαίας που ζητά ελευθερία και μόρφωση απ' τη μια μεριά και της συνασπισμένης αντίδρασης από τον Ντε – Γκωλ μέχρι το Κ.Κ.Γ. από την άλλη, που υπερασπίζουν τα σάπια τους προνόμια, εκτείνεται σ' όλο το Παρίσι και γενικεύεται σ' όλη την Γαλλία. Στο Παρίσι στήνονται 60 οδοφράγματα εκείνη τη νύχτα. Εν τω μεταξύ στην Γρενάβλη και στην Μασσαλία, στο Στρασβούργο και στο Νανσύ, στην Λυών και στην Ρουέν, στην Νάντη και στην Καέν οι φοιτητές, αδελφωμένοι με τους νέους εργάτες, δίνουν την μάχη εναντίον της τυραννίας και της εκμετάλλευσης...
Σ' όλο το Παρίσι, σ' όλη την Γαλλία μάχονται εναντίον της καταπίεσης κρατώντας τις κόκκινες και τις μαύρες σημαίες, τραγουδώντας την Διεθνή. Με τα συνθήματά τους καλούν την εργατική τάξη να ξεσηκωθεί και να πάρει τον αγώνα στα χέρια της. Την καλούν να αγωνιστούν μαζί για να γκρεμίσουν τον Ντε – Γκωλ και το καπιταλιστικό κράτος. Η κατάσταση είναι προεπαναστατική.

Γ΄ Μέρος
Η εργατική τάξη μπαίνει στην μάχη

Εν τω μεταξύ ο δυσκίνητος γίγαντας των εργοστασίων, το βιομηχανικό προλεταριάτο παρακολουθεί την φοιτητική μάχη με κατάπληξη. Διαπιστώνοντας ότι οι φοιτητές με την μάχη που δίνουν στους δρόμους, με το ακατάβλητο θάρρος τους, με τα οδοφράγματα και με τις οδομαχίες αναγκάζουν την κυβέρνηση να υποχωρήσει και να υποσχεθεί το άνοιγμα της Σορβώνης και ότι θ' αποσύρει τις αστυνομικές δυνάμεις, ανακτούν την εμπιστοσύνη στην πάλη των τάξεων και καταλαβαίνουν ότι είναι το μόνο μέσο με το οποίο μπορούν να ξαναπάρουν τα χαμένα τους δικαιώματα και αν επιβάλουν τις διεκδικήσεις τους.
Με την συμμετοχή της εργατικής νεολαίας στις μάχες του δρόμου και στα οδοφράγματα και με τις διαδηλώσεις αρκετών χιλιάδων εργατών στους δρόμους του Καρτιέ – Λατιέν από την πρώτη νύχτα των οδοφραγμάτων από αλληλεγγύη στους φοιτητές η εργατική τάξη εκδηλώνει τις δικές της διεκδικήσεις. Η κατάσταση τείνει να ξεφύγει οριστικά από τον έλεγχο του κράτους και του Κ.Κ.Γ. Αυτό το τελευταίο φαινομενικά κάνει στροφή δήθεν υπέρ του αγώνα των φοιτητών με ψεύτικα λόγια, όπως «οι ηρωϊκοί φοιτητές» κ.λπ., ενώ εξακολουθεί να συκοφαντεί και να βρίζει τις οργανώσεις τους και την πρωτοπορία τους.
Παράλληλα βάζει μπροστά την βρώμικη επιχείρηση να διασπάσει το κίνημα, να χωρίσει τους εργάτες από τους φοιτητές και να στρέψει τους μεν ενάντια στους δε. Αποβλέπει έτσι: να διατηρήσει την κλονισμένη επιρροή του πάνω στους εργάτες που αρχίζουν να υποπτεύονται τον αντεπαναστατικό του ρόλο, να απομονώσει τις μαρξιστικές επαναστατικές ιδέες που εισάγουν οι φοιτητές μέσα στους εργάτες, να χτυπήσει το ταξικό επαναστατικό μέτωπο εργατών – φοιτητών που σχηματίζεται από κάτω και ενάντιά του, ενάντια στο καπιταλιστικό κράτος. Να διατηρήσει την εργατική τάξη μέσα στα πλαίσια της καπιταλιστικής παραγωγής, πειθαρχημένη στους καπιταλιστές εργοδότες μέσα στο εργοστάσιο και υπάκουη στο καπιταλιστικό κράτος μέσα στην κοινωνία.
Γι' αυτό τρέχει λαχανιασμένο πίσω από τους μαχόμενους φοιτητές και εργάτες για αν τους αρπάξει την πρωτοβουλία μέσα από τα χέρια τους. Κινητοποιεί την Γενική Συνομοσπονδία Εργατών η οποία κηρύσσει 24ώρη γενική απεργία, συγκέντρωση και πορεία από την πλατεία της Δημοκρατίας στο Ντενφέρντ – Ροσερώ (απόσταση 7 χιλιομέτρων) για τις 13 του Μάη. Υπολογίζει έτσι να κουράσει τους εργάτες και να τους εξαντλήσει σε «πορείες διαμαρτυρίας» χωρίς να θέτει τις συγκεκριμένες διεκδικήσεις τους. Υπολογίζει ότι από τις 14 του Μάη που οι φοιτητές θα επέστρεφαν στην Σορβώνη και οι εργάτες στα εργοστάσια η κατάσταση «θα ξανάπαιρνε τον παλιό της ρυθμό» (UMANITE, 11 του Μάη). Δηλαδή τον καπιταλιστικό της ρυθμό.
Οι αντεπαναστάτες γραφειοκράτες ηγέτες του Κ.Κ.Γ. και της C.G.T. δεν καταλαβαίνουν ότι κάτι έχει αλλάξει στην Γαλλία. Πολιτικοί τυφλοπόντικες του ρεφορμισμού νομίζουν ότι μπορούν να διατάζουν αιώνια τους εργαζόμενους να κινούνται σαν πιόνια στο σκάκι σύμφωνα με τα γούστα τους. Στενοκέφαλοι γραφειοκράτες και ηλίθιοι τεχνοκράτες νομίζουν πως η πάλη των τάξεων είναι ζήτημα τεχνικό και οργανωτικό.
Έχοντας πνίξει τον απελευθερωτικό χαρακτήρα της επανάστασης και στο βαθιά ανθρωπιστικό περιεχόμενο του Σοσιαλισμού αυτοί οι μικροαστοί φιλισταίοι και ταρτούφοι της πολιτικής βλέπουν με τρόμο και μίσος το άρωμα της ελευθερίας, της άμεσης δημοκρατίας και του ουμανισμού που φέρνει στην Γαλλία και στην Ευρώπη το κίνημα της φοιτητικής και εργατικής νεολαίας.

Τα γεγονότα όμως θ' αποκαλύψουν τον δικό τους δυναμισμό, την εσωτερική τους διαλεκτική, το βαθιά κοινωνικό και ανθρώπινο χαρακτήρα τους, τον δικό τους ζωντανό παλμό. Θα τινάξουν στον αέρα τα χάρτινα σχέδια των γραφειοκρατών αρουραίων.

Η 13η του Μάη, η μέρα της 24ώρης απεργίας και της διαδήλωσης 1.000.000 βιομηχανικών εργατών, μισθωτών υπαλλήλων και φοιτητών εγκαινιάζει την επέμβαση του προλεταριάτου της Γαλλίας στην σφοδρή ταξική πάλη που άρχισε.

Το προλεταριάτο και η νεολαία καταχτούν το Παρίσι. Η αστυνομία του Ντε – Γκωλ, του γαλλικού καπιταλιστικού κράτους, εξηφανίσθη. Μάταια προσπαθεί να την αντικαταστήσει στους ρόλους της η αστυνομία του Κ.Κ.Γ. και της C.G.T. Οι αποκρουστικές φιγούρες που σχημάτιζαν τις «φρουρές» και τις «αλυσίδες» του κόμματος και της C.G.T. παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες να συγκρατήσουν το πλήθος και να το διαλύσουν, απότυχαν. Το πλήθος των προλετάριων δεν «πειθάρχησε» στην διαταγή της διάλυσης στο «τέρμα» της πορείας. Οι εργάτες και οι φοιτητές αδελφωμένοι μετά το «τέρμα» στην Ντεφέρντ – Ροσερώ σχηματίζουν τις δικές τους διαδηλώσεις και τις συνεχίζουν μέχρι τις πρωϊνές ώρες. Παράλληλα η αστυνομία του Κ.Κ.Γ. και της C.G.T. ανέλαβε αυτή να φρουρεί την Σορβώνη καθ' όλη την ημέρα της 13 του Μάη και εμπόδιζαν τους φοιτητές να πλησιάσουν ούτε στην πλατεία της Σορβώνης.

Κατάληψη των Πανεπιστημίων από τους φοιτητές, των Γυμνασίων από τους μαθητές. Κατάληψη των εργοστασίων, λιμανιών, αεροδρομίων, καραβιών και όλων των επιχειρήσεων από τους εργαζόμενους.

Η Γαλλική Σοσιαλιστική Επανάσταση αρχίζει.

Το βράδυ της 13 του Μάη, οι φοιτητές ενισχυμένοι από τους εργάτες καταλαμβάνουν την Σορβώνη. Διαλύουν τις «φρουρές» του κόμματος που την φρουρούσε. Ανακηρύσσουν την Σορβώνη σε ελεύθερο κριτικό Πανεπιστήμιο για τους φοιτητές και τους εργάτες. Κηρύσσονται αντίθετοι της αστικής ιδεολογίας, της αστικής ηθικής και της αστικής παιδείας. Κηρύσσουν την διαρκή αμφισβήτηση ενάντια σ' όλες τις «αξίες» της σαπισμένης αστικής κοινωνίας της Δύσης και της αποκρουστικής ταρτουφικής γραφειοκρατίας της Ανατολής. Ανακηρύσσονται υπέρ της Σοσιαλιστικής αυτοδιοίκησης και αυτοδιαχείρισης που την εφαρμόζουν στην πράξη.

Εκλέγουν ελεύθερα από τα κάτω επιτροπές δράσης, επιτροπές αυτοδιαχείρισης και τις αντίστοιχες επιτροπές συντονισμού της δράσης εργατών – φοιτητών. Όλα τα πανεπιστημιακά κτίρια και το Γυμνάσιο του Παρισιού, όλα τα Πανεπιστήμια και τα Γυμνάσια της Γαλλίας καταλαμβάνονται από τους φοιτητές, τους μαθητές και την ομοσπονδία των εκπαιδευτικών που είναι μαζί τους, οργανώνονται στην βάση των επιτροπών, επιβάλλουν την Σοσιαλιστική αυτοδιοίκηση, την αυτοδιαχείριση και την άμεση δημοκρατία.

Απόλυτη ελευθερία λόγου και σκέψης, ελεύθερη πάλη των ιδεών, συνεργασία, αλληλεγγύη και αδελφοσύνη ξεπηδάει από τα Πανεπιστήμια και χύνεται σ' όλη την Γαλλία. Ο επαναστατικός σίφουνας σαν αστραπή ξεχύνεται μέσα στα εργοστάσια και σ' όλους τους τόπους δουλειάς. Το σύνθημα, μετά τους φοιτητές, δίνεται από τους εργάτες της Νάντης στο εργοστάσιο της SUDAVIATION που καταλαμβάνεται πρώτο από τους εργάτες, στις 14 του Μάη. Στις 15, 16 και 17 του Μάη καταλαμβάνονται αλλεπάλληλα όλα τα εργοστάσια της Γαλλίας, τα αεροδρόμια, τα λιμάνια, τα εμπορικά και επιβατικά καράβια, τα ναυπηγεία και τα ορυχεία. Καταλαμβάνονται οι τράπεζες και οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, το χρηματιστήριο, οι μεγάλοι εμπορικοί οίκοι, τα θέατρα και η Όπερα, οι σιδηρόδρομοι και το μετρό. Όλοι οι εργαζόμενοι στα εργοστάσια και στους τόπους δουλειάς εκλέγουν επιτροπές βάσης.

Οι αγρότες μπαίνουν στην μάχη δίπλα στο προλεταριάτο. Στέλνουν τρόφιμα στους εργαζόμενους και στους φοιτητές του Παρισιού και των μεγάλων πόλεων για να τους στηρίξουν στην απεργία και στην κατάληψη. Στις 18 του Μάη η εργαζόμενη Γαλλία είναι στο πόδι. Στην μεγάλη αίθουσα του Αμφιθεάτρου της Σχολής των Φυσικών Επιστημών και της Χημείας στην οδό Μισελέ 24, κοντά στο Πορτ – Ρουαγιάλ συνέρχεται η πρώτη συνδιάσκεψη των επαναστατικών επιτροπών της περιφέρειας του Παρισιού και των άλλων περιφερειών της Γαλλίας. Στελέχη της ΣΔΕ Παρισιού, εξουσιοδοτημένα από τους εργάτες και φοιτητές του Παρισιού, τους αντιπροσώπευαν στην πρώτη αυτή συνδιάσκεψη των επαναστατικών επιτροπών.

Η καπιταλιστική Γαλλία είναι βαθιά τραυματισμένη. Η Σοσιαλιστική Γαλλία φαίνεται ότι ξεπροβάλλει στο ορίζοντα της Ιστορίας.

Η Επανάσταση

Στο Παρίσι και σ' όλη την Γαλλία κυματίζουν οι κόκκινες και οι μαύρες σημαίες. Από την Σορβώνη στα εργοστάσια, από την Όπερα στην Παγές. Στην Σχολή των Γραμμάτων είναι εγκατεστημένο το στρατηγείο των επαναστατικών επιτροπών. Εκεί οι επιτροπές δράσης εργατών – φοιτητών συνεδριάζουν, αποφασίζουν και ξεκινούν μέρα και νύχτα για την δουλειά στα εργοστάσια και στις συνοικίες.
Η Σορβώνη το μεγάλο σχολείο του Λαού, το SENDIER το στρατηγείο της δράσης είναι τα μεγάλα σύμβολα της παρισινής κομμούνας του Μάη – Ιούνη 1968.
Μέσα στους δρόμους δεν υπάρχει ίχνος παρουσίας του καπιταλιστικού κράτους. Ακόμα και η κυκλοφορία των αυτοκινήτων ρυθμίζεται από τους εργάτες. Κι όμως δεν εμφανίζεται ούτε μια φιλονικία. Η ζωή είναι γεμάτη σφρίγος και γέλιο. Τ' αγόρια και τα κορίτσια τραγουδούν την Διεθνή. Μεγάλες ομάδες πολιτών συζητούν μέσα στους δρόμους των συνοικιών τα προβλήματα της γαλλικής Σοσιαλιστικής Επανάστασης. Οι συζητήσεις διεξάγονται με ιδεολογικό πάθος αλλά και με αξιοθαύμαστη ευγένεια. Το επαναστατικό Παρίσι είναι πολύ εύθυμο. Τα ζευγαράκια φιλιούνται με πάθος ερωτικό. Είναι ευτυχισμένοι για την λευτεριά τους.
Τι έγιναν λοιπόν το κράτος και οι συγκλητικοί; Πού είναι οι αρχηγοί των κομμάτων και των Συνδικάτων; Που είναι οι Καίσαρες, οι Κάτωνες και οι Ναπολέοντες; Ο Κάρολος Ντε – Γκωλ και ο Βαλντέκ Ροσέ δεν τολμούν να εμφανιστούν. Και ο στρατός; Ο μεγάλος σιωπηλός δεν εκδηλώνεται. Ανέλαβαν ως τόσο οι άνθρωποι του Κ.Κ.Γ. και της C.G.T. να τον προβάλουν σαν σκιάχτρο μπροστά στους εργάτες και φοιτητές. Αυτοί οι τελευταίοι δεν ανησυχούν. Έχουν κιόλας πετάξει τις προκηρύξεις τους μέσα στους φαντάρους, τους ναύτες και τους σμηνίτες. Τους καλούν να μην χτυπήσουν τ' αδέλφια τους, τις αδελφές τους και τις μανάδες τους. Και φαίνεται να 'χουν απήχηση. Η αστική τάξη φαίνεται να βρίσκεται σε λήθαργο. Αιφνιδιασμένη από την επανάσταση κείτεται σε παράλυση. Η επανάσταση στην πρώτη φάση έχει επιβληθεί. Είναι ζήτημα ζωής και θανάτου γι' αυτήν να προχωρήσει. Πρέπει να πάρει την πολιτική εξουσία. Πρέπει η επανάσταση να βάλει μπροστά την παραγωγή με την διεύθυνση των εργατών και το Σοσιαλιστικό σχέδιο. Πρέπει να περάσει στην άμεση ανταλλαγή με τους αγρότες των προϊόντων της βιομηχανίας με την γεωργία. Οι αγρότες όπως είπαμε έχουν δώσει το παράδειγμα να τροφοδοτούν μόνοι τους τις πόλεις. Τα προβλήματα αυτά μπαίνουν στην ημερήσια διάταξη, συζητούνται στις συνελεύσεις των επιτροπών δράσης εργατών – φοιτητών. Αλλά η επανάσταση ξέρει ότι πρέπει πρώτα να ανατρέψει τον «τσάρο». Τον Ντε – Γκωλ. Έχει ρεαλισμό.
Ενάντια στην κατεύθυνση της επανάστασης ορθώνονται τα μεγάλα εμπόδια, που την πεδικλώνουν από τα μέσα. Αυτά είναι το Κ.Κ.Γ. και η C.G.T.

Ο φίλος και (παρ' όλες τις μικρο-διαφωνίες μας) σύντροφος Δήμος Αγωνιστής έζησε «από πρώτο χέρι» τον Μάη του '68.

Τον ευχαριστούμε για τις «Θέσεις» που μάς έστειλε (κατόπιν δικής μας αιτήσεως).

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.